

et feit, dat hij
oot begint, heeft
als het ontbreken
aar de hoofdoor-
zal wel gezocht
leeren van den

nns boek moeten
nhartig" en "fel"
a iets gelezen te
door, zooals we
hier hopeloos te
létail-studie.

Schuld van het
ne tempo! Oor-
a godsdienstig is
nzen algemeen
duizenden loud-
een funeste nog

de Schrjver op

op sommigen van
aken, alsof ik de
alleen maar zoo
dipathie tegen den
k kan dat moeilijk
wijzing naar een
arin ik de praktijk
een veel onbarm-
eld. Objectief rode
conclusie komen
ig.

é „veel onbarm-
genooten om hun
zijn, maar als ze
manier er van
in zullen ze zich
anns beweringen

10 jaar, zooveel
slechte scandee-
n op dit gebied
moeite van het

boven water dat
das was inzake
s er iets stunte-
bineeringen van
naar ONZE ge-
ook, gerust mee
het iets wezen
gels uit Psalm 8.
Heere hiervoor

van fame
en nama
en beseft
elen heft!

met zijn telken-
etref, van: Den
wyse der thien

LXIII Psalmen)
Hondert Psalmen)
Psalmen David's)

t

k:

=

ten

ten

le

t

k:

Geusen-Lieden-

He „Een Psalm

wyse van den

t volck, etc.”)

echmoet?

men?

i doet

besehamen?

rhinden

tijn bedacht,

iden.

cher macht.

ch „Een Psalm

n 51sten:

ertreen,
ghehangen,
ngden
met een
ekens reën
rd der Staton
reese gheen,
ghelaten.

Niet minder Psalm 21:

1549: La terr' au Seig-neur ap-par-tient
1566: De aard is on-zes-Gods-voor-waer
1883: Heel d'aard is des Hee-ren ge-bied

Tout ce qu'en sa-ron-deur-on-tient
En wat zij be-grijpt verr-on-naer
En wat zij in haar kreits be-sluit

Et ceux qui ha-bi-tent en el-le
Met den men-schen daar-in woon-ach-tig.
Met al-len ook die haar be-wo-den.

Sur mer fon-de-ment in den-na
Hij heeft die op 't meyr vast ge-grond
Hij veest op de zee ha-ren-grond

L'en-ri-chit et l'en-vi-ron-na
Hij ver-rijkt die al-sins in 't ront
En hij-sler-d'en-om-ring-de-haar

De-main-te-ri-vie-re tres bel-le.
Met veel schoo-ne ri-vie-ren krach-tig.
Met ve-le ri-vie-ren en stroo-men.

En wie nu nog verder grasduinen wil, hale zijn hart op in de, naar wij meenen, nog wel verkrijgbaar zijnde „Zesstemmige Psalmen” van Sweelinck, krek-zoó van Hollandschen tekst „voorzien” (!).

ZENDING EN EVANGELISATIE

Het Zendingsrapport.

Van Homerus wordt verteld, dat hij zelfs wel eens sliep als hij wakker moest zijn. Men zal het dus mij niet te euvel duiden, dat ik de vorige week even gesluimerd heb, toen ik meedeelde, dat de kerken geen zendingsrapport kregen, voordat de synode gehouden was. De altijd waakzame en wakkere drukker Kok te Kampen heeft mijn geheugen wat opgefrist, en de werkelijkheid mij voorgehouden. Natuurlijk heeft hij gelijk.

En zoo ligt dan het rapport, ongeveer acht dagen voor het samenkomen der synode, op mijn schrijftafel. Men zal niet kunnen zeggen, dat dit erg vroeg is; misschien dat iemand, die geen vrees kent voor de generale deputaten, schuchter de opmerking durft te maken, dat dit wel een beetje laat is, zoo laat, dat het de kerken niet mogelijk zal zijn bijtijds van dit rapport naar behooren kennis te nemen. 't Spijt ook mij ten zeerste, dat dit rapport mij nu pas in handen komt; want er staan zeer belangrijke dingen in, welke de kerken ongetwijfeld gaarne zouden hebben vernomen. Maar daar is het nu telal voor.

Trouwens, in dit rapport staat niet alles. Het is een keurig boek geworden van 100 blz., dat een sterken indruk geeft van de werkkraft der deputaten. Maar de broeders hebben ook nog eenige „geheime” rapporten, die wel aan de synode (in comité?) zullen worden voorgelegd, maar waarvan de kerken in dit gedrukte rapport niets hooren.

De twee punten, die betrekking hebben op Ds K. van Dijk, worden beide beëindigd met een uitspreken van leedwezen over de snoode daden van dezen broeder. De eigenlijke zaken komen in een afzonderlijk rapport ter synode.

Hierbij moeten wij het laten, in de hoop, dat de rectificatie inzake de toezending van het rapport aan de kerken nog deze week kan geplaatst worden.

J. D. W.

DE PERSSCHOUW

De Hervormde Kerk tussen twee vuren.

Onder het opschrift „Onmogelijke Positie” schrijft de heer H. Algra in „Leeuwarder Kerkbode”:

In de Nederlandsch Hervormde Kerk blijft het vraagstuk van de communistische predikanten aan de orde.

De classicale besturen zullen die zaak nu moeten behandelen.

Maar de Synode heeft alvast een fingerwijzing gegeven, door in een „motie” uit te spreken, dat het communisme niet van atheïsme kan worden gescheiden. Daaruit is maar één consequentie te trekken, n.l. dat de predikanten niet kunnen worden gehandhaafd, die het communisme propageeren.

En toch verkeeren deze besturen in een onmogelijke positie.

Ds Boers van Roordahuizum heeft een brochure geschreven, waarin hij opkomt tegen de verwijten, die de Synode aan zijn adres heeft gericht.

Die verwijten waren niet malsch. Hij zou koud en liefdeloos hebben geoordeeld over de kerk. Hij zou

verschoonend en bemantelend hebben gesproken over het kwaad, dat in Rusland gebeurt, enz.

De Boers ontkent dat.

Hij heeft wel streng over de kerk geoordeeld, maar niet liefdeloos. Want hij heeft de pretentie, dat juist menschen als hij, die geheel vervuld zijn van de idealen der Bolsjewieken, in de kerk thuis hooren. En de beschuldiging, liefdeloos geschreven te hebben, wijst hij af, door een reeks citaten aan te halen van orthodoxe en moderne predikanten, die ook over het tekort van de kerk scherpe woorden hebben gezegd.

De „N. R. Crt.” heeft het ook voor deze predikanten opgenomen. Zij vraagt: waarom spreekt de Synode zich bij motie wel uit tegen het communisme, en niet tegen het fascisme?

Da Boers heeft gelijk.

En de „N. R. Crt.” heeft gelijk.

Men krijgt heel sterk den indruk, dat sommige kringen in de Hervormde Kerk zich tegen deze predikanten keeren, omdat zij de Ned. Herv. Kerk compromitteerden. De kerk komt in opspraak, als er communistische predikanten in optreden.

Maar op die manier staat men zwak tegen deze ijverars.

Ds Boers b.v. maakt van Christus feitelijk een soort sociale, revolutionair getinte hervormer. Dat is hij volgens hem althans naar het beeld, dat de Evangelien van hem geven. Of die Evangelien betrouwbaar zijn, laat hij in zijn brochure in het midden.

En toch — het eenige punt, waarop de kerkelijke vergaderingen het recht hebben en de plicht, om deze predikanten aan te pakken, dat is op het punt van de Schrift en de belijdenis. Wat dunkt U van Sovjet-Rusland, dat is niet de eerste vraag.

Door het stellen van die vraag brengt men zich zelf in een onhoudbare positie.

Er zijn Ned. Herv. predikanten, die ijveren voor de N.S.B.

Wanneer er een aanklacht kwam tegen deze predikanten, zouden aan hen ook vragen kunnen worden gesteld, die Da Boers werden voorgelegd.

Als men Da Boers vraagt: Hoe kunt gij den gang van zaken daar rijmen met het Evangelie van Jezus Christus? dan kan men precies diezelfde vraag stellen aan de fascistische dominee's, met dien verstande, dat dan met daar wordt verwezen naar Duitschland.

Als men de brochure van Da Boers ernstig leest, dan beseft men, dat achter zijn ijveren voor Sovjet-Rusland in den diepten zin een ander vraagstuk, een andere keuze ligt. Een keuze op theologisch terrein.

De vraag, die bij het positie kiezen vóór of tegen Da Boers van primaire betekenis is, moet luiden: Wat dunkt U van den Christus, en niet: wat dunkt U van Sovjet-Rusland.

En de Synode plaatst zich zelf in een onhoudbare positie, als zij die vraag achterwege laat.

Toch is het geen wonder, dat zij dat doet.

Want dan werd het een kwestie van leertucht.

En daar is men bang voor.

Zoolang de Synode de leervrijheid laat bestaan, staat zij zwak tegenover den communist.

En bij de voortgaande radicalisering wordt haar positie al meer onhoudbaar.

Als Da Boers moet verdwijnen, omdat hij door zijn propaganda voor het communisme de kerk heeft gecompromitteerd, dan heeft de kerk daarmee haar positie verzwakt.

Maar als hij zou moeten verdwijnen, omdat hij den Christus der Schriften niet heeft gepredikt, den Heiland van zondaren, bij Wien verlossing is door Zijn vrijwillig offer, dan zou dat een beslissende stap zijn in de goede richting.

Spoediger dan het lijkt, zal de Hervormde Kerk misschien moeten kiezen. Of een belijdende kerk, die de waarheid handhaaft.

Of een genootschap, dat geen extremisten verdraagt. Voor de duizenden, die in de Hervormde Kerk de belijdenis liefhebben, is de keus niet moeilijk.

Voor de anderen blijft het een hopeloos geschipper.

„Typecerend”.

Dr A. Kuyper Jr schrijft in „Geref. Kb. Rotterdam”:

Er wordt tegenwoordig gesproken over de methode van prediking in verband met het Verbond. Volgens sommigen mag men de vraag niet stellen: hebt gij voor u zelfden daar deel aan?

In „Schiedamsch Kerkblad” wordt nu een betoog geleverd om aan te toonen dat dit niet mag, met een voorbeeld, dat wij typeerend noemen. Daarin lezen we: „Petrus is verzocht. De duivel heeft zijn strikken voor hem gespannen, waarbij de duivel zich van verschillende middelen heeft bediend. Van de krijgsknechten rondom het vuur. En van de dienstmaagd. Vooral van die dienstmaagd. Zij is Petrus een ancilla diaboli, een dienstmaagd des duivels geweest. Door die vraag iedere keer maar weer of Petrus ook uit zijn discipelen was, is Petrus bezweken, en heeft hij zijn Meester zoo vreeselijk verloochend. En nu is dat wel de zonde van Petrus geweest. Hij had niet mogen ontrouw zijn. Maar wat de duivel deed was ook slecht. Die heeft Petrus verzocht. Met die vraag van de dienstmaagd, ieder keer maar weer: „of hij er ook een van was?”

En daarna wordt dan deze toepassing verbonden: „Moet de Dienst des Woords ons nu telkens weer aansporen om in onze ingewanden te onderzoeken of wij wel tot het bondsvolk behooren? Om een daad van religieuze harakiri te plegen?”

Wij nemen dit over uit „De Reformatie”, die het helaas zonder eenige commentaar doorgaf. Dit betoog moet dan dienen om te bewijzen, dat niet onderscheidenlijk gepredikt moet worden, en dat niet mag worden aangedrongen op zelfonderzoek of men wel in het geloof is.

Wat dit „doorgeven zonder commentaar” betreft: wanneer Ds Vonk door een onbekenden schrijver in een orgaan van Ds S. Kamper zoo onwaardig aangevallen wordt, als gebleken is, dan is het allereerst gewenscht, diens eigen woorden te lezen. Overigens: ik lees in